

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Szerző:

Cím: *Megint drágább a kenyér*

Forrás:

A Nép

Bp.
(Hely)

1921. 10. 29
(Idő)

(Köt. v. füz.) (Oldal)

Osztályozás

Tárgy

381.6

Hely

Idő

'1921''

Személy

Helyszám

Közp. nyomt. XX. cs. 23. sz.

Megint drágább a kenyér

Megtörtént a kenyér újabb „szabályozása” — A kifli és zsemlye árát is felemelik ötven fillérről — Mindennek a szabadforgalmi buza az oka — A háromtipusú kenyér — Az árusítókat ki akarják tenni a csarnokokból és a piacokról

— A NÉP tudósítójától —

Az éhező városi nagy tömegek nevében hiába kiáltottunk már számtalanszor vétót a mindennapi kenyér árnak folytonos emelése ellen. Hasztalan. A süket fülek nem akarják meghallgatni az okos és igazságos szót. Hiába apelláltunk számtalanszor a Közélelmezési Tanáchoz, és kértük, hogy erélyes eszközökkel vessen gátat a kenyér folytonos drágulásának. Ami a Közélelmezési Tanács dolgát illeti, nem is ezen fordult meg a dolog, mert hiszen számtalanszor foglalkozott a kérdéssel, többrendbeli határozatot is hozott, ki is mondta, hogy megnyirbálja a kenyérrárosok nyereségét, leszállítja négy koronáról egy koronára.

Nem kísértük figyelemmel, hogy ez a haszonmegnyirbálás megtörtént-e, ellenben azt látjuk és keservesen vagyunk kénytelenek konstatálni, hogy Budapesten a kenyér és minden péksütemény ára tegnapról kezdve ismét drágább. A pékek szinte ünnepélyesen siettek bejelenteni az új „árszabályozást”, mely kormányrendelettel szankcionálva kimondja, hogy ezentul csak háromféle kenyeret szabad forgalomba hozni: fehérét, félbarnát és egészen barnát. A fehérnek kilója 28 korona, a félbarnáé 22 korona és a barnáé 18

korona. Ez a háromféle kenyértípus megállapítás viománynak csak akkor volna mondható, ha legalább a korábbi árakat hagyta volna meg. Így azonban megköszöni a fogyasztó közönség és gratulál hozzá azoknak, akik megcsinálták. Nem tudjuk, mit akartak vele elérni, de azt látjuk, hogy az egész „kenyér-szabályozás” nem más, mint burkolt drágítása ismét a mindennapi kenyérnek.

Beszéltünk pékekkel és kenyérrárosokkal a drágább kenyérről. Mindnyájan azt mondják, hogy ők nem tehetnek róla, mert a liszt lett drágább. A malomtulajdonosok kartelje pár nap előtt a következő lisztárakat tette kötelezővé minden tagjára nézve: nullás 39, főző 34. I. kenyér 29, II. kenyér 25 korona. Ezek az árak nagyban, *szákokban* átvéve értendők. Tehát a *viszont* elárúsító kiskereskedelemben még ennél is drágábbak a mostani lisztárak. Persze, ha a malomokat vonjuk kérdőre, ezek meg arra hivatkoznak, hogy a buza ára a tőzsdén már elhagyta a kétezres koronát.

Valóban itt a bajok gyökere. A buza úgynevezett szabadforgalmi ára csinálja az egész galibát, melyre azonban most is azt mondja *Mutschenbacher*

Emil, a gazdaérdekek hűséges szószólója, hogy még mindig nem érte el a világparitás árait. Tehát a világparitás a fontos és nem az, hogy itthon minden dolgozó ember munkája révén legalább puszta kenyérről jólakhasson...

Nyugodjunk bele, mert a buza drágulása ellen semmit sem lehet tenni. Ezt mondják a jóllakott optimisták. Meddő dolog volna ezekkel vitába boesátkozni affelől, hogy az ország jól felfogott érdeke szempontjából helyese-e, megengedhető-e az, hogy a társadalom egyik osztálya a másikat anynyíra kiüzsorázza és kiéhezteti csak azért, mert az Uristen különös rendelkezéséből az aszfalton nem terem buza és aztán másrészt kulturacsinaló emberekre is szükség van, akik nem rendelkeznek telt hombárok fölött.

A meddő vitatkozás helyett körülnéztünk ma reggel a kenyéres piacon a drágább pékipari termékek között. Bizony a vevők sorában alig hallottunk egyebet, mint keseres sírdítkozást és hangos sápitózást, hogy már ezt is megint ennyire megdrágították.

Nemcsak a kenyér lett drágább, de a kifli és zsemlye is. Sápádt kis zsemlyécskéért két korona ötven fillért kérnek az árusítók és a pékmesterek szigorú kartelje nem kímélte meg a karcu kifliparányokat sem, melyeknek eddigi két koronás árához szintén

hozzászámítandó az ötven fillér telár. Nagyon csalódna a jámbor vásárló, ha azt hinné, hogy az árak egyöntetű emelésének arányában kissé talán megsulyosodtak a pékipari termékek. Bizony csak olyan szigorúan kidekázott porciók ezek, mint azelőtt. Sőt ugy rémlík e sorok írójának, mintha a zsemlyék most még sápadtabbak volnának. Talán azért, mert megszólalt bennük a lelkiismeret a fogyasztó közönségen esett eme legújabb érvágás mián.

A huszonnyolc koronás fehérkenyérrel egy kis baj van. A közönség ezen bosszulja meg magát és egyszerűen esöndes bojkott alá helyezte, nem veszi. Annál nagyobb kelendősege van az egészen barna kenyérnek, aminek az ára tizennyolc korona. Sőt, ha még ennél is barnább volna, azt is szívesen vennék.

Minden baj tetejébe torlódik az árusítók panasza, hogy november elsejétől kúessékelők őket a csarnokokból és piacokról, mert a kenyérugy rendezéséről megjelent multkori rendelet szerint kenyeret ezentul csak üzletekben szabad árusítani. Ez a rendelet bizony kissé túllött a célon, mert nem kevesebbet akar, mint egész sereg kis-eküzletencéit megfosztani a megélhetéstől. Miért? Ezt talán maguk a rendezők sem tudnák megmondani. A szó igazi értelmében vett kenyértelenségre ítült árusítók egyedül a főváros támogatásában bíznak. Remélik, hogy a kereskedelemügyi miniszterhez küldött memorandum alapján a kormány nem engedí őket kikergetni árusító standjukból.